

บทที่ 2

การเลือกปัญหาวิจัยในการบริหารธุรกิจ (Choosing A Problem in Business Administration)

ตามหลักวิชาการ การวิจัยธุรกิจเป็นแนวทางร่วมระหว่างสาขาวิชาการเฉพาะ
ด้าน ทั้งนี้เพราะนักวิชาการได้พยายามแยกการศึกษาให้เน้นเฉพาะเจาะจงออกเป็นวิชา
เฉพาะด้านหรือเฉพาะสาขา เช่น การตลาด การเงิน การบัญชี และอื่น ๆ โดยให้การ
วิจัยธุรกิจเป็นแกนกลางที่สำคัญ บังในทางปฏิบัติ การวิจัยธุรกิจก็ยิ่งเป็นแนวทางร่วมเพราะ
ปัญหาที่เกิดขึ้นจะสัมพันธ์กันเป็นบรรทัดฐานเดียวกัน (Network) จนไม่สามารถสังเกตจาก
ปรากฏการณ์ได้ว่าตัวแปรหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลนั้น มาจากสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ ฉะนั้น
ประเด็นปัญหาวิจัยในการบริหารธุรกิจจึงครอบคลุมตัวแปรในสาขาการจัดการหลายด้าน

ขอบเขตของการวิจัยด้านการบริหารธุรกิจ

(SCOPE OF RESEARCH IN BUSINESS ADMINISTRATION)

คำว่า การบริหารธุรกิจ (Business Administration) นั้น มีความหมาย
กว้างมากจนทำให้เกิดการสับสนกับคำว่า การจัดการธุรกิจ (Business Management)
และทั้งสองคำมักจะถูกนำมาใช้แทนกันอยู่เสมอ ฉะนั้น เพื่อให้เข้าใจการวิจัยธุรกิจซึ่งครอบคลุม

กลุ่มธุรกิจในทุกสาขาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงควรทำความเข้าใจความหมายในขอบเขตการใช้ เพื่อสื่อความหมายในแนวเดียวกัน

ในความหมายอย่างแคบ การบริหารธุรกิจหมายถึงรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการจัดการธุรกิจ และเน้นถึงทฤษฎีเกี่ยวกับธุรกิจ ในความรู้สึกที่จะอธิบายการปฏิบัติงานด้านธุรกิจตามหลักวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการ แต่มีข้อจำกัดมากมาย กล่าวคือ

1. เพื่ออธิบายเทคโนโลยีและกระบวนการเกี่ยวกับธุรกิจ การจัดหน่วยงาน และกระบวนการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การตลาด การเงิน และการบัญชี

2. เพื่อกำหนดมาตรฐาน (Norm) และแนวทางปฏิบัติงาน (Precepts) เพื่อให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จในที่สุด

ส่วนในความหมายอย่างกว้าง การบริหารธุรกิจยังหมายถึงรวมถึงการบริหารหรือพิจารณาให้สอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจโดยตรงแต่มีผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการเมือง ระเบียบของสังคม และสภาวะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

สำหรับการวิจัยธุรกิจนั้น มุ่งที่จะให้ผลสรุปหรือสิ่งที่ค้นพบจากกระบวนการวิจัยนั้นสามารถที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารธุรกิจ ฉะนั้น การวิจัยธุรกิจจึงมุ่งไปในส่วนที่จะศึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการบริหารของแต่ละหน่วยงานธุรกิจหรือกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ จึงเป็นการวิจัยในส่วนจุลภาค (Micro) มากกว่ามหภาค (Macro) เพราะเป็นปัญหาที่กระทบหรือเกิดขึ้นในหน่วยงานธุรกิจหนึ่งธุรกิจใดโดยเฉพาะเจาะจง ฉะนั้น การวิจัยในการบริหารธุรกิจหรือการวิจัยธุรกิจจึงมีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมถึงปัญหาต่าง ๆ ในธุรกิจหลายสาขา พอสรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยสาขาการจัดการ
(Management Research)
2. การวิจัยสาขาการบัญชี
(Accounting Research)

3. การวิจัยสาขาการเงิน
(Finance Research)
4. การวิจัยสาขาการตลาด
(Marketing Research)
5. การวิจัยสาขาการจัดการการผลิต
(Production Management Research)
6. การวิจัยในส่วนที่ไม่ใช่ธุรกิจโดยตรง
(Business Research in nonbusiness fields)

การวิจัยสาขาการจัดการ
(MANAGEMENT RESEARCH)

ก็ไม่น่าจะสงสัยว่าการจัดการเป็นแกนกลางของการบริหารธุรกิจ ด้วยเหตุที่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับสรีระ สิววิทยา และจิตใจมนุษย์จึงพบว่าการทำงานที่จะให้บรรลุเป้าหมายได้จึงต้องมีการร่วมมือ บสนประสานกับในหลาย ๆ ด้าน จากผลของการร่วมมือร่วมใจของมนุษย์ก็จะเกิดมีปัญหาที่สำคัญในทุกกลุ่มที่ปฏิบัติงาน หลักพื้นฐานในการที่จะให้มนุษย์ปฏิบัติงานร่วมกันและสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพก็ค้ของอาศัยการจัดการ (Management) เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายโดยผ่านบุคคลอื่น

การจัดการจึงเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารและเป็นสาขาหนึ่งที่แยกออกต่างหากจากสาขาการผลิต สาขาการเงิน และสาขาอื่น ๆ และการจัดการธุรกิจก็เริ่มมีความสำคัญมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นที่สนใจของเจ้าของกิจการธุรกิจโดยทั่วไป ฉะนั้น การจัดการธุรกิจจึงควรต้องมีการพัฒนา (Managerial Revolution) โดยวิธีการวิจัย

การจัดการธุรกิจเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารธุรกิจ และการจัดการธุรกิจก็คือ การปฏิบัติส่วนหนึ่งของธุรกิจ เช่น การจัดการค้านบุคคลากร การจัดการค้านการผลิต การจัดการค้านการจำหน่าย และการวิจัยธุรกิจก็ย่อมเกี่ยวพันช้กับการจัดการค้านต่าง ๆ ทั้งกล่าวแล้ว แต่ก็เป็นการยากที่จะนิยามค้ว่า "การจัดการธุรกิจ" แต่การจัดการธุรกิจยังรวมถึง การจัดการองค์การ การมอบหมายอำนาจในการควบคุม ตลอดจนการตัดสินใจภายในหน่วยงาน

ธุรกิจ ฉะนั้น ถ้าจะนิยามอย่างกว้าง ๆ การจัดการก็คือ ความรับผิดชอบทางด้านสังคมส่วน
หนึ่ง แต่คำว่าความรับผิดชอบก็เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามระยะเวลา สมมติฐานเกี่ยวกับการ
วิจัยด้านการจัดการ ในปัจจุบันมักก็จะเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้อง และมารยาทในสังคมที่มีต่อเพื่อน
ร่วมงานหรือบุคคลอื่น ๆ

คุณลักษณะของบุคคลากรที่ทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ สำหรับผู้ที่ประสบผลสำเร็จ
ทางด้านการศึกษาในชั้นปริญญามาแล้ว และอาจศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับการดำเนิน
ธุรกิจ

ทัศนคติที่เกี่ยวพัน กับการบริหารที่มีต่อบุคคลากรที่เป็นมรดกของผลิตสูง ซึ่งคือเป็น
นโยบายที่เกี่ยวกับความต้องการและสิ่งที่เขาปรารถนาที่ทางหน่วยธุรกิจพอจะจัดหาให้ได้ เพื่อ
ทำให้ศิษย์ธรรม ขวัญและกำลังใจดีขึ้น พนักงานก็จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับผลิตในสามผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้งของโรงงาน และ
การตัดสินใจแก่ปัญหาต่าง ๆ มากมาย ที่จะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ

การวิจัยสาขาการบัญชี

(ACCOUNTING RESEARCH)

ประมาณ 60 ปีที่แล้ว การบัญชีถือเป็นหัวใจสำคัญของการทำเป็นธุรกิจ ต่อมา
การขาดแคลนและการผลิตเจริญก้าวหน้ากลายเป็นหัวใจสำคัญ และปัจจุบันก็เน้นถึงเรื่องการจัด
การ (Management) แต่การบัญชีก็ยังคงเป็นส่วนสำคัญและเป็นแกนกลางของการบริหาร
ธุรกิจ

การบัญชีเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่บันทึกการเคลื่อนไหวของภายในบริษัท
ตลอดระยะเวลา ข้อมูลที่บันทึกในรูปการบัญชีไว้เป็นหลักพื้นฐานสำหรับรายงานผล เพื่อเสนอ
ผู้ถือหุ้น ผู้กู้ยืม เจ้าหนี้ รัฐบาล และกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นและภายในและภายนอก
บริษัท การจัดทำประวัติเชิงปริมาณที่หนึ่งก็ควรเน้นที่ข้อมูลทางบัญชีและข้อมูลทางสถิติ
ฉะนั้น การวิจัยด้านบัญชีจึง เป็นหัวข้อเรื่องที่สำคัญในส่วนนี้เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ

โดยเหตุที่การบัญชีเป็นเครื่องมือของการบริหารธุรกิจ การวิจัยค่านบัญชีจึงมีขอบเขตค่อนข้างจะแคบ แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยในสาขาอื่น ๆ ก็ยังใช้ข้อมูลทางค่านบัญชีเป็นหลักพื้นฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหาร

การวิจัยในสาขาการบัญชีมีความหมายแตกต่างกับหลายความหมาย ถ้ามองจากความรู้สึกอย่างแคบ ข้อมูลทางบัญชีสามารถเปรียบเทียบได้หลายทางที่จะบ่งชี้ถึงปัญหา (Problem) ที่ได้เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่ถ้าจะมองให้กว้างกว่านี้อีกหน่อย การวิจัยสาขาการบัญชีย่อมรวมถึงการศึกษาถึงผลที่ได้จากงบการเงินและรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นผลสรุปจากวิธีการของบัญชีหรือจะมองอีกแง่หนึ่ง การวิจัยสาขาการบัญชีสามารถนำไปสู่การพัฒนาวิธีการบัญชีเสียใหม่ เพื่อใช้ในการเสนอข้อมูลทางการเงินซึ่งยังไม่เหมาะสมอยู่ในปัจจุบัน

การวิจัยสาขาการเงิน

(FINANCE RESEARCH)

การวิจัยสาขาการเงินก็ยากที่จะนิยาม แต่หมายถึงการเงินธุรกิจที่เชื่อมโยงกับการจัดการให้เงินไหลเข้าออกอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการจัดการธนาคาร การลงทุน และลักษณะต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์

ขอบข่ายของการบริหารการเงินจะรวมถึงการเงินและการธนาคารก็เป็นส่วนหนึ่งทางค่านเศรษฐศาสตร์ ฉะนั้น ถ้าจะแยกเป็น

ก. สถาบันการเงินก็จะมุ่งไปในทางการสร้างเงินฝาก แต่ตลาดหลักทรัพย์ก็จะมุ่งในส่วนเกี่ยวกับคุณสมบัติของหลักทรัพย์ และราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ

ข. การเงินของธุรกิจก็จะมุ่งในค่านเงินเข้าและเงินออกให้มีประสิทธิภาพตรงความเป้าหมาย

ตามมติที่ประชุมคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ ปี ๒๕๒๖ ได้กำหนดให้กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เลือกซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อจะได้อุตสาหกรรมค้าให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคแต่ละ
ประเภท หรือศึกษาเรื่องอำนาจการซื้อของผู้บริโภค โดยศึกษาจากทรัพย์สินและหนี้สินของ
ผู้บริโภค

การวิจัยสาขาการผลิต

(PRODUCTION RESEARCH)

การผลิตเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารธุรกิจ จึงนิยมเรียกกันว่า การจัดการด้าน
การผลิตหรือการบริหารการผลิต ลักษณะของการผลิตมีเกี่ยวข้องกับวิศวกรรมและเคมีภัณฑ์หรือ
ด้านอื่น ๆ ซึ่งก็อยู่ในขอบข่ายการบริหารจัดการการผลิตและเทคนิคการผลิต เช่น ทางด้านการ

จัดการการผลิตก็อาจวิจัยเกี่ยวกับเวลาและการเคลื่อนไหว (Time and Motion) ซึ่งค่อนข้างยากที่จะแยกการจัดการออกจากการผลิตแท้ ๆ

การดำเนินการกิจการในโรงงานก็เป็นส่วนหนึ่งของการผลิตซึ่งเกี่ยวข้องกับจัดการที่มีลักษณะของการบริหารธุรกิจ ปัญหาการผลิตจึงค่อนข้างจะสัมพันธ์เชื่อมโยงไปถึงการตลาดและการเงิน โดยเฉพาะในปัจจุบันบริษัทอุตสาหกรรมผู้ผลิต มักจะมีร้านค้าปลีกขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการจำหน่าย ฉะนั้น การวิจัยสาขาการผลิตจึงเป็นการวิจัยในปัญหาที่ย่างยากที่สุด

การวิจัยธุรกิจในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจโดยตรง

(BUSINESS RESEARCH IN NONBUSINESS FIELDS)

เป็นการวิจัยธุรกิจที่มุ่งในหลักหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากกว่าที่จะมุ่งไปในทางการบริหารธุรกิจโดยตรง แต่กฎเกณฑ์ดังกล่าวย่อมมีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการบริหารธุรกิจ การวิจัยในสาขานี้จึงมีขอบข่ายกว้างมาก เพื่อจะได้ปรับปรุงหรือพัฒนาการบริหารธุรกิจให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่มีอิทธิพลนั้น ๆ เช่น หน่วยงานวิจัยของ Social Science Research Council, Ford Foundation, Carnegie Corporation ได้ทุ่มเงินสำหรับงานวิจัยเพื่อจะศึกษาถึงความสัมพันธ์ ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตระหว่างธุรกิจกับกระบวนการทางการเมือง กระบวนการทางจิตวิทยา กระบวนการทางสังคม สภาวะทางเศรษฐกิจ และอื่น ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อกระเทือนซึ่งกันและกัน ผลงานการวิจัยธุรกิจและในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจโดยตรง ย่อมมีประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ และการกำหนดหลักสูตรการศึกษาสาขาบริหารธุรกิจในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัยธุรกิจนี้เอง ทำให้เกิดแนวความคิดในเรื่องการศึกษาควรจะเน้นเกี่ยวกับฝึกอบรมด้านการบัญชี เศรษฐศาสตร์ และกฎหมายธุรกิจน้อยลง แต่จะมุ่งสนใจฝึกอบรมมากขึ้นในส่วนเกี่ยวกับสาขาสังคมศาสตร์เกี่ยวกับมนุษย์

เห็นเด่นชัด จึงต้องมีการจับประเด็นปัญหาให้แคบเฉพาะเจาะจงลง ปัญหาดังกล่าวจึงต้องทำการวิจัยต่อไป

ปัญหาที่จะวิจัยและผลสรุปจากการวิจัยย่อมผันแปรสลับซับซ้อนมากขึ้นน้อยแตกต่างกันหลายระดับ เช่น ถ้าจะวิจัยความพึงพอใจของผู้บริโภคก็จะต้องสลับซับซ้อนกว่าการวิจัยประเมินผลความผันแปรของผลผลิตที่ได้จากการผลิตในอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตามถ้าจะวิจัยเจาะลึกเฉพาะเจาะจงในสาขาใด ปัญหาต่าง ๆ ก็จะต้องสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น ในการวิจัยหลาย ๆ สาขา ข้อมูลที่เก็บรวบรวมสะสมไว้มาก ๆ จะแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนขึ้นในลักษณะของความสัมพันธ์เชิงคณิตศาสตร์ เมื่อถึงขั้นนี้ หิ้งปัญหาที่ปรากฏและผลสรุปจากการวิเคราะห์จะต้องสลับซับซ้อนมากขึ้นจนยากที่จะพรรณา

การค้นหาหรือเลือกปัญหาที่จะวิจัย

การเลือกปัญหาที่จะทำวิจัยนั้น จะต้องเลือกปัญหาที่ผู้วิจัยสนใจมาก่อน และต้องเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น มิฉะนั้นแล้วจะไม่สามารถทำวิจัยในเรื่องนั้นได้ เช่น นักศึกษาที่เรียนมาทางการบริหารธุรกิจจะไปสนใจและทำวิจัยปัญหาเกี่ยวกับโรคมะเร็ง ซึ่งตนเองไม่มีพื้นฐานความรู้ไม่ได้ เพราะในขั้นต่อไปจะต้องจับประเด็นปัญหาให้แคบลงเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเชิงเหตุและผล และจะต้องกำหนดขอบเขตแนวความคิดและทฤษฎี ถ้าผู้วิจัยไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นก็พอที่จะกำหนดขอบเขตดังกล่าวไม่ได้เช่นกัน ในที่สุดจะทำให้การวิจัยสะเปะสะปะไม่มีทิศทาง ส่วนนักวิจัยมืออาชีพนั้นมักจะไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ เพราะผู้ว่าจ้างให้ทำวิจัยจะบอกกล่าวขอบข่ายของปัญหาให้โดยนักวิจัยไม่ต้องค้นหาปัญหาดังกล่าว

ส่วนผู้วิจัยมือใหม่ที่เป็นนักศึกษา อาจลังเลใจในการค้นหาปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสาขาการบริหารธุรกิจ ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาไม่ได้เผชิญอยู่กับปัญหา และทั้งยังไม่ได้สำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ ความจริงแล้วในแต่ละสาขาธุรกิจย่อมมีปัญหาที่จะวิจัยได้มากมาย แต่ปัญหาดังกล่าวไม่ได้ปรากฏให้เห็นเด่นชัด และนักศึกษาอาจคิดว่าตนเองยังไม่ความสามารถที่จะหาหัวข้อเรื่องใดที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดขงกงาน ฉะนั้น แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้วิจัยมือ

แตกต่างจากความเชื่อของท่าน ไม่ว่าความเชื่อถือดังกล่าวจะผิดก็ตามแต่ก็เป็นประโยชน์เอื้ออำนวยให้เกิดการวิจัยในหัวข้อเรื่องนั้น

3. การติดตามข้อคิดเห็นที่แตกแยกจากผลสรุปของโครงการวิจัยต่าง ๆ ในผลสรุปของโครงการวิจัยต่าง ๆ มักจะมีการเสนอแนะข้อคิดเห็นที่ควรจะทำการวิจัยในโอกาสต่อไป เพราะในโครงการวิจัยหนึ่ง ๆ นั้นโดยปกติจะพบว่ามีหลายปัญหาหรือหลายหัวข้อเรื่องแทรกซ้อนที่น่าจะทำการวิจัยต่อ ทั้งนี้เพราะว่าการวิจัยในครั้งนั้นไม่ได้ครอบคลุมปัญหาใดครบถ้วนอาจเนื่องจากข้อมูล เวลา และงบประมาณมีจำกัด ฉะนั้น ถ้าหากผู้วิจัยได้ติดตามข้อคิดเห็นจากโครงการวิจัยของผู้อื่นก็จะเกิดแนวความคิดต่อการจะกำหนดปัญหาหรือหัวข้อเรื่องที่จะวิจัยได้

แม้โครงการวิจัยหนึ่ง ๆ ที่ได้ค้นพบผลสรุปในครั้งหนึ่งแล้ว แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปประมาณ 5-10 ปี ก็อาจจำเป็นต้องทำการวิจัยเสียใหม่ ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการจะศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วและได้มีการวิวัฒนาการไปในทางใด และผู้วิจัยจะได้มีโอกาสวิเคราะห์เหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงนั้น ในกรณีเช่นเดียวกันผู้วิจัยอาจทำการวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุและผลในช่วงระยะเวลาเดียวกัน แต่ต่างห้องที่มีสภาวะแวดล้อมแตกต่างกันก็ได้

4. สำนวนปัญหาเอาจากความไม่พึงพอใจของประชาชน กล่าวคือ ถ้าผู้วิจัยได้รับฟังเพื่อนบ้านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการชอบและไม่ชอบ ต่อลักษณะการปฏิบัติทางธุรกิจทั่วโลก จะสังเกตได้ว่าแต่ละคนจะแสดงออกถึงความไม่พึงพอใจมากกว่าความพึงพอใจ เมื่อแนวโน้มเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยก็ต้องจับประเด็นว่าทำไมประชาชนจึงไม่ได้รับความพึงพอใจ มีเหตุผลอย่างไร และไม่พึงพอใจเรื่องอะไรบางอย่างที่อยู่ในสาขาการบริหารธุรกิจ ต่อจากนั้นก็จะต้องกำหนดปัญหาและตั้งหัวข้อเรื่องให้เหมาะสมกับปัญหาที่สำรวจได้

หลักเกณฑ์ในการเลือกหัวข้อเรื่อง

(PRINCIPLES IN THE CHOICE OF A TOPIC)

"หัวข้อเรื่อง" เป็นส่วนสำคัญซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสะท้อนถึงเนื้อหาข้างใน รายงานการวิจัยทั้งหมด บอกถึงขอบข่ายเรื่องที่จะวิจัย หัวข้อเรื่องจะปรากฏอยู่ในหน้าหรือ

2. หัวข้อเรื่องที่มีความสำคัญ

ปัญหาที่จะวิจัยนั้น จะต้องมีความสำคัญในทางปฏิบัติและวงการศึกษา ถ้านักธุรกิจ รัฐบาล และหน่วยงานวิจัยต่างก็มุ่งสนใจผลสรุปของโครงการวิจัยใดก็เท่ากับเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้นั้นมีกำลังใจที่จะทำงานยิ่งขึ้น เช่น ผู้วิจัยสนใจปัญหาที่ลูกค้าผู้ใช้บริการจากร้านค้าปลีก ที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนคนน้อยลงนั้น อาจเนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับที่จอดรถ สิ่งที่น่าสนใจต่อไป ก็คือร้านค้าปลีกที่มีที่จอดรถของตนเองไว้ให้ลูกค้า นั้น มีปริมาณการจำหน่ายเพิ่มขึ้นหรือไม่ ถ้า ยอดขายเพิ่มขึ้นก็ควรหาต่อไปว่าเพิ่มขึ้นจำนวนเท่าใด ข้อมูลที่จะบ่งชี้ดังกล่าวย่อมหาได้ยาก แต่ถ้ามีข้อมูลที่จะวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวได้ ผลสรุปของโครงการวิจัยนั้นก็ควรจะมีความสำคัญ และมีคุณค่ากับบริหารธุรกิจในปัจจุบัน แทนที่สังเกตว่าผลสรุปของโครงการวิจัยอาจไม่มีความสำคัญเด่นชัดในขณะที่กำลังทำวิจัย แต่อาจมีประโยชน์และคุณค่าสูงมากในโอกาสต่อไปก็ได้ ฉะนั้น ปัจจัยที่ควรพิจารณาเมื่อจะประเมินความสำคัญของหัวข้อเรื่องก็คือ

1. ผลสรุปของโครงการวิจัยนั้น จะเป็นการเพิ่มพูนความรู้หรือเป็นเพียงเพื่อผลิตผลงานการวิจัยเท่านั้น
 2. เป็นการเสริมช่องว่างสำหรับความรู้ทางด้านการศึกษาที่ยอมรับกันว่าเป็น จะต้องเสริมให้ครบถ้วนของกระบวนการในสาขานั้น ๆ
 3. ผลสรุปของโครงการวิจัยนั้น จะต้องมีความคืบหน้าการปฏิบัติงานในปัจจุบันของหน่วยงานธุรกิจ รัฐบาล หรือหน่วยงานอื่น ๆ
 4. มีผู้ไต่ถามที่มุ่งสนใจผลสรุปของโครงการวิจัยนั้น
- ### 3. หัวข้อเรื่องที่มีผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถที่จะวิจัยได้

ในการเลือกหัวข้อเรื่องนั้น ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาว่าตนเองมีความรู้มาก่อนหรือ เคยได้รับการฝึกอบรม มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนพอเพียง หรือได้สำเร็จภายในเวลาจำกัด โดย ผู้วิจัยอาจพิจารณาเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ผู้วิจัยมีความชำนาญ ความสามารถ และมีความรอบรู้เป็นพิเศษที่จะจับประเด็นปัญหานั้นได้

